

Всяко нѣщо, което ся отнеси до Спомощество-
ваніята и Управленіето на **ВЪКЪ**, ще ся отправа
до **Н. Н. Тъчичевова**, а всяко нѣщо, което ся
относи до Редакціята ще ся отправа до **Марка**
Д. Балабанова, Притежатель и Съчинительтъ
на вѣстникътъ, въ Балканъ-Ханъ, № 57.

Писма, неосвободены отъ пощенски разноски и
неподписани, не ся приематъ по никакъвъ начинъ.

Испращаніята за обнародваніе писма или други
матеріали не ся приематъ назадъ.

Цариградъ, 17 Май, 1874.

Всички европейски вѣстници, които ни
донесе послѣдната поща, сж пълны съ ста-
тіи по пѣтуваніето на Русскійтъ Импера-
торъ въ Англія. Никого французскійтъ пе-
чатъ, никого особенно английскійтъ печатъ е
говорилъ толкозъ много и толкозъ симпати-
чески за великѣтъ съвернѣ Държавѣ, който
до преди малко ся щилъ тойзи печатъ пред-
ставяше като единственото плашило за евро-
пейскійтъ миръ и за европейскѣтъ цивили-
заціи! Александръ вторий ся поздравлява
днесъ въ дълги статіи, еще же и въ чувстви-
телни стихотворенія, не само като освободи-
тель на милионы сжщества чловѣчески, не
само като просвѣщенъ образователь на Рос-
сіи, но еще и като «ангелъ на мирътъ»
въ лицето на дщерицѣ си, Единбургскѣтъ
днесъ принцессѣ! Какво по-достозабвѣжи-
телно отъ това, гдѣто днесъ дору и самитъ
республиканцы въ Франціи показватъ чувства
симпатически къмъ Россіи и къмъ владѣтель-
тъ ѝ! Ла Републикѣ Франсезъ —
извѣстнѣтъ органъ на Г-на Гамбета, рѣдко
е обнародвала такива искрени и съчувствен-
ны статіи какъто сж оны, които обнародва-
тъ презъ послѣднитъ тѣ дни по поводъ на
пѣтуваніето на Императора Александра, и въ
конто Россія ся представлява като единствен-
ната негли държава, способна да предпази
днесъ Европѣ отъ една катастрофѣ чрезъ
единъ повъ бой, който бы пакъ далъ връхъ
на военнытъ германски силы. Ний не можемъ
да приведемъ въ листѣтъ си всичко що ся
писѣ по това пѣтуваніе, съ което ся еще
занимаватъ вѣстниците, при всичко чѣ Импе-
торъ Александръ излѣзе вече изъ Англіи
еще минѣтъ седмицѣ. Читателитъ ни ще
ся задоволятъ съ онова що обнародваме по
доду по това пѣтуваніе. Забвѣжителны сж,
въ всякій случай, думѣтъ, съ които англій-
скійтъ вѣстникъ Дейли Ньюсъ привѣтствова
посѣщеніето на Русскійтъ Императоръ въ Ан-
гліи. «Петръ великій, казва тойзи листъ, съ-
твори Россіи; Екатерина приобщи на дѣлото
му сила, твърдость, симетріи, и яката оз-
драви сжществуваніето му. Елисавета не
направи толкозъ за Англіи, колкото направи
Екатерина за Россіи. Но истинитѣ цивили-
заціи, введе ѝ въ Россіи днешнѣтъ Импе-
раторъ Александръ. При неговото
царуваніе Россія напѣдна най-малко поло-
винѣтъ вѣкъ.»

Както предизвѣствахмы въ минѣлытъ си
брой, новото министерство въ Франціи ся
състави, по, противъ надеждѣтъ и законитѣ
чаянія на республиканцитъ, членовѣтъ, които
го съставятъ, принадлежатъ пакъ на оныи
партіи въ французското народно събраніе,
която нито республиканскитѣ установленія
рачи да приеме, нито монархитѣ е въ въз-
можность да въстанови по настоящему, нито
пакъ седмилѣтънѣтъ власть на Маршала
Макъ-Махона иска да устрои. Отъ тука вся-
кій разумѣва въ какъвъ политическѣ неизвѣ-
стность ся намира Франція. «Всички оныи
конто ся смѣляваха съ насъ поради огром-
нѣтъ ни злодѣстїи, днесъ почнаха и тѣ да ны
презиратъ като гледатъ аномалията ни съ-
стояніе,» изывка съ скръбъ единъ парижскій
вѣстникъ, който и не намира за поправленіе
на работѣтъ другъ цѣръ освѣнъ растураніето
на сегашното французско събраніе.

Двигательтъ на българскійтъ въпросъ.

Историческитѣ събитія ся уподобяватъ че-
сто съ разнитѣ явления въ свѣтътъ на при-
родѣтъ. Както за послѣднитѣ съ любопыт-
ство трѣсимъ причинитѣ които ги произвож-
датъ, така и за историческитѣ събитія, които
не сж друго освѣнъ явления въ обществен-
ныйтъ животъ на чловѣчеството, ний приле-
жно забвѣгамъ да намѣримъ главнитѣ нѣмъ ис-
точникѣ, трѣсимъ да посочимъ люкѣтъ въ
който сж ся развили. Исторіята, както ѝмъ
поне днесъ разумѣватъ ученитѣ маже, не е
нито една проста лѣтопись, нито една суха
и уморителнѣ повѣсть на чловѣческитѣ дѣла
и погрѣшки. Ней ѝмъ прави полезенъ и поучи-
теленъ възможното изследованіе и тълкованіе
на събитїята, които ся представятъ едно
слѣдъ друго на историческѣтъ спенѣ. По
кои причини ся породи преди три вѣка и по-
ловица протестантизмътъ въ нѣдрата на за-
паднѣтъ католицизмъ? Кои сж историческитѣ
причины, поради които преди осемдесѣтъ и
петъ години избухна въ Франціи великата
названа революціи? По кои причини въ на-
шѣтъ вѣкъ и, така речѣ, въ нашето време
ся измѣни почти лицето на цѣлѣ Европѣ?
Отъ що побудена преди двадесѣтъ години
Западна Европа прорѣзваше съ хилядытъ си
корабли моря пространни и ся преносише, за-
пасана съ сабли френгїи и въоружена до
зѣбы, ся преносише на Востокъ за да ся
испрѣчи съ гордость и съ доблѣсть предъ за-
плашителныйтъ съвернѣ колосъ? По кои
причины послѣ Италиа отъ десетина раздѣлни
части успѣ да състави едно тѣло? Какъ и
по що пакъ слѣдъ нѣколко години гордели-
вата Австріа отстъпваше въ Садовѣ и въ
Кениграцъ предъ побѣдоносното оръжіе на
Пруссіи? Кои сж историческитѣ причини
поради които малката и малозначителната
преди три вѣка Пруссія успѣ и ся разви въ
всѣло отиошеніе до толкозъ шото тя не само
можъ да надвие на най силното царство въ
Европѣ, но днесъ за днесъ да играе тя и пър-
вѣтъ роль въ политическѣтъ свѣтъ, и да
тежи съ всичкѣтъ си военнѣ и политическѣ
тяжестѣ върхъ сждѣнитѣ на политическото
бждѣще на цѣлѣ почти Европѣ? Кои сж
главнитѣ причини на религиознитѣ вълненія
въ Западъ, вълненія противоположны едни на
други? — Ето въпроси, които всякога ще
ся полага исторїята ако тя не ще да ся на-
рече проста една лѣтопись на дѣла просто
случайны, въ които чловѣческѣтъ разумъ и
чловѣческата дѣятелность не змѣнятъ никакво
участіе, нито направо нито косвенно.

Далечъ отъ насъ мисля да сравнимъ тука
движеніето на българскійтъ народъ за едно
цѣрковно самоуправленіе съ великитѣ оныи по-
литически или религиозни събитія, които иматъ
общеевропейскій характеръ, и да му припи-
шемъ размѣри по широки и по пространни
отъ колкото то само носи както по естеството
си така и по назначеніето си. Но българскійтъ
въпросъ е безъ съмнѣніе едно историческѣтъ
събитіе и българската Екзархїа е вече едно дѣло,
плодъ на това събитіе. Какъ ся породи това дви-
женіе, което никаквы усилїа не можѣха отнѣсѣтъ
да въспратъ, какъ ся разви, гдѣ му е изворътъ,
гдѣ му е люкѣтъ? Исторїята на българскійтъ
народъ и исторїята на восточнѣтъ цѣрквѣ
по дължность ще ся положатъ единъ день тѣ
въпроси, които, впрочемъ, за насъ съвремен-
нитѣ Българи намѣриха си вече праведното,
мыслимъ, рѣшеніе въ народитѣ ни свѣсть.

Но ето чѣ отъ появленіето на българскійтъ
въпросъ, а най вече отъ като въпросътъ почна
да става дѣло, не единъ и два но многочис-
ленни органы помислиха чѣ издѣриха и от-
крыха вече неогрѣшно изворътъ му, като мно-
гошумно изываха чѣ по-малко или по-много
тайнитѣ двигатели на тойзи въпросъ е пан-
славизмътъ, а именно Россія. Това про-
повѣдватъ постоянно отъ нѣколко време на-
самъ по-гольмата часть отъ Атинскитѣ ор-

ганы, това повтарятъ и вспѣкитѣ почти мѣст-
ны грѣцки вѣстници. Нека посѣпнимъ обаче
да приложимъ чѣ за това тѣ намѣриха, поне
въ началото, по-искусны учители въ не малко
европейски органы, именно австрійскѣ, фран-
цузскѣ и англійскѣ, които, особенно отъ вре-
мѣто на крымскійтъ бой, въдушевены отъ
еднѣ праведнѣ или неправеднѣ ненавистѣ про-
тивъ Россіи, ся показваха всякога готови ней
да припишатъ безмысленно всяко, было бы и
най сѣраведливо, движеніе помежду оныи на-
роды и племена, които ся свѣрзватъ съ рус-
скійтъ народъ было чрезъ едното и исто въ-
рѣсновѣданіе, было чрезъ по малко или по-
много отдалеченото еднакво происхожденіе на
нѣкои си парѣи.

Сжщитѣ Грѣцы не могатъ да откажатъ
чѣ до преди малко и тѣ ся заподозрѣваха
въ Европѣ и ся представяха не отъ е-
динъ и два серіозны органы като ору-
діа на славобивѣтъ московскѣ политикѣ.
Грѣцитѣ сѣраведливо отбѣлсваха това по-
грѣшно мнѣніе распространено за тѣхъ въ
Западнѣ Европѣ, при всичко чѣ неоспоримы
сж въ всякій случай доброто и ползытъ които
Грѣцитѣ видѣха въ цѣрковнѣтъ времена отъ
странѣ на Россіи, който днесъ немилостиво
бодатъ и мушкатъ съ острѣтъ върхове на
перата си храбры юнацы въ стѣпловѣтъ на
нѣкои си вѣстници. Но ако Грѣцитѣ непра-
ведно ся заподозрѣваха въ Европѣ като рус-
ски орудіа на Востокъ и горчило ся оплаква-
ха тѣ отъ това предъ свѣтътъ, то защо сега
тѣ сж ся наели да говорятъ за Българетѣ
тъи неправедно и да искатъ да ги предста-
вятъ като прости орудіа не знамъ на какъвъ
панславизмъ и на какъвъ славобивѣтъ москв-
скѣ политикѣ? Собственитѣ нѣмъ страданія
не ли трѣбаше да нѣмъ послужатъ за поучителны
уроци и да не правятъ тѣ на другѣтъ онова,
което не щѣтъ да нѣмъ правятъ другитѣ?
И кога ся обхождатъ грѣцкитѣ вѣстници тѣи
съ Българетѣ? когато по-гольмата часть отъ
горѣкава нѣмъ европейски вѣстници измѣниха
тонъ и языкъ и оцѣниха по праведно българ-
ското цѣрковно движеніе, като го испитаха
само по себе и независимо отъ всякаквы по-
литически съображенїи, какъто си е и пан-
истинѣ то по самото си естество.

Изворътъ и причината на това движеніе не
е нужда да ходи чловѣкъ да ги трѣси нито
въ мечтателнытъ бжлуванїи на химериче-
скитѣ панславизмъ, който Българинѣтъ
не разбира нищо, нито въ кабинетѣтъ и въ
писаницѣта на искусны политикѣ и на тънки
дипломаты. Изворътъ на Българското цѣрковно
движеніе е правдата, христїанската, чловѣ-
ческата, нека приложимъ еще, и историческа-
та правда. Самитѣ Грѣцы не отказватъ по
начало на Българетѣ правото което иматъ да
ся ръководствуватъ тѣ цѣрковно отъ свои на-
родны пастыри. Разногласїето състои само въ
приспособленіето на това право за еднѣ по-
малкѣ или по-гольмѣ часть отъ българскійтъ
народъ въ Отоманскѣтъ Държавѣ. Българетѣ
сж толкозъ проникнати отъ чувството на
правото си шото тѣ отъ появленіето на въ-
просътъ и до днесъ, ако и да постѣнству-
ваха мжжественно въ това си право, всякога
обаче работиха и дѣйствуваха явно и открито
предъ самытъ очи на гражданскѣтъ
власть, както и предъ всичкѣтъ другѣтъ свѣтъ.
Съ одобреніето на българскитѣ желанїа, прави-
телството само показва дѣломъ какъ ги оцѣнява.

Ний окаяваме и жалимъ оныи грѣцки вѣ-
стници които, въ скудость на други доказа-
тельства за обрѣваніе на българскѣтъ правѣ,
правѣтъ еще голѣмъ шумъ съ панславистиче-
ското плашило за да спечелятъ симпатїитѣ на
Западнѣ Европѣ и да въведатъ, ако е възмо-
жно, въ заблудженіе и самото Правителство.
Време е вече, мыслимъ, да престанатъ тѣи
пристрастны теорїи, които, като пѣзма да при-
несатъ никакѣвъ практическѣ ползъ никому,
сѣдѣйствувайтъ, отъ другѣтъ странѣ, да раздра-
жяватъ страстїитѣ.

ВЪНИНИ ПОВНИИ.

По пѣтуваніето на русскійтъ царъ въ Англіи.

При вхожданіето на русскійтъ императоръ въ
Лондонъ градоначалникътъ г-нъ Русселъ Гьерней
прочелъ посредъ безбройно множество и неопи-
суемы радостны вѣсклицанїа слѣдующето при-
вѣтствїе отъ странѣ на градъ Лондонъ:

«Нека благоволи Ваше Величество да чуе
слѣдующето: «Ний, Лордъ-Меръ, градоначал-
никъ Лондонскій, и великѣтъ градескій свѣтъ,
желаемъ да принесемъ на Ваше Величество
най-искреннитѣ си привѣтствїа по поводъ на
присѣгваніето ви въ това мѣсто като гостъ на
любимѣтъ ни царицѣ; и както въ нѣмѣто на съ-
гражданетѣ си така и въ нашето собственно
ний Ви представямы съ почитаніе горещитѣ и
признателны наши благодаренїа за посѣщеніето
съ което ны почитате въ днешнѣтъ день. За
всичкѣтъ классове на подданицитѣ на нашѣтъ
царицѣ бжше преди малко единъ изворъ на чистѣ
и искреннѣ радости благополучного присѣг-
ванїе тука на Вашѣтъ любезнѣ дщерицѣ. Въ бра-
косъчетаніето ѝ съ Единбургскійтъ князь всички
видѣхмы и поздравихмы родственното обжже-
ніе което свѣрзва двѣтъ страны Россіи и Ан-
гліи и което, ний ся надѣемъ за това, ще оз-
драви благосѣстїето на двалата млади высоки
сѣпруги.

«Ний поздравляваме въ лицето на Ваше Ве-
личество просвѣщенный владѣтель на еднѣ
гольмѣ държавѣ, и особенно желаемъ да въз-
бновимъ въ тойзи случай вѣснѣмнѣніето на ве-
ликого бжгдѣніе което сторихте на вашѣтъ
народъ чрезъ уничтоженіето на робството въ
пространитѣ вашѣ държавѣ, дѣло, което ся
толкозъ добръ съгласява съ симпатїитѣ на Ан-
гличанетѣ и което, като даде свободѣтъ и бжго-
получіето на толкозъ миллионы отъ вашитѣ
подданицы, подбѣстѣва съвремено да умножи
и вещественното бжгдѣстїе на вашѣтъ им-
перїи.

«Ний изгнѣмъ пѣлно довѣріе чѣ това посѣще-
ніе на Ваше Величество ще спомогне да увѣн-
чае дружеслюбнитѣ сношенїа които сжществу-
ватъ по настоящему между двѣтъ страны и мо-
лимъ ся шото Ваше Величество да може за дъл-
го време да ся сѣхрани и да царува надъ е-
динъ щастливъ и сѣединенъ народъ.»

Въ отговоръ на това привѣтствїе русскійтъ
императоръ казалъ на англійскій слѣдующето:

«Майлордъ Меръ и жители Лондонскї! Усѣ-
пѣмъ най живѣстнѣтъ признателность за вашѣтъ
гостелюбїи и сѣрдеченъ прїемъ. Отъ моѣкъ стра-
нѣ, азъ можъ да ви увѣря чѣ имамъ твърдо до-
вѣріе въ вашѣтъ чувства къмъ дщерицѣ ми, на
който домашното бжгдѣстїе ми е много при-
сѣрдце. Мисля чѣ, съ благословеніето на Бо-
жїитѣ промыслѣ, любезный и симпатическѣтъ
прїемъ, който намѣриха тѣ въ вашѣтъ странѣ,
ще усили еще повече прїателскитѣ сношенїа
конто сжществуватъ сега помежду Россіи и Ан-
гліи, въ взаимнѣ ползѣ на мирѣтъ и на бжго-
дѣстїето нѣмъ.»

Привѣтствїе на англиканскитѣ епископы.

Не само всичкѣтъ классове отъ нѣрското ан-
глійско общество, но и всичкото духовенство на
Англиканскѣтъ цѣрквѣ сж усѣрдїе побѣрза да
изыви радостѣтъ си при пѣтуваніето на импера-
тора Александра въ Англіи. Висшето духовен-
ство отъ Кантибрийскѣтъ епархїи ся сѣбрало
нарочно съ тѣзи цѣль и направило слѣдующето
сѣрадователно писмо къмъ русскійтъ царъ:

«Его Величеству Императору Александру.»

«Ний, архиепископѣтъ, епископѣтъ и духо-
венството отъ Кантибрийскѣтъ епархїи, като ся
сѣбрахмы на едно, желаемъ да отправимъ Ва-
шему Величеству израженіето на дълбокото ни
уваженіе. Въ велико друго време посѣщеніето на
Ваше Величество въ това мѣсто было бы едно
важно събитіе; но сега като ся извършила то
незабавно слѣдъ бракосъчетаніето на единствен-
нѣтъ Вашѣ дщерицѣ съ Единбургскійтъ принцъ,
това събитіе представя естественно предъ очитѣ

на царелюбивият народ на това място единствено особен интерес. Ний държаме да уверим Ваше Величество и Единбургската княгиня намерява помежду нас най симпатическият прием, и приходим да отправим на Ваше Величество искрените наши сърадования и приветствия за благополучното това съединение, и да Ви уверим че ний постоянно си молим на Бога за новобратните. Ний си припомняме, посреди вълненията, които обезпокояват християнството, чи църквата на великият народ, който се управлява от Ваше Величество, се отличава чрез много отличителни черти, които привличат върху и симпатии на нашите клонове от всеобщите християнски църкви. Ний знаем че Ваше Величество много пъти сте сторили за напредъците на цивилизацията и вървям че двата църкви и двата народа могат много да съдействуват за разпространението на християнските светлини по всичкият вселенна. (Слѣдовать подписать).

«Лондонскій» «Таймсъ» по посѣщенію на Русскій царь въ Англію.

«Коя е дѣйствително тази Россія която поздравяваме днесъ въ най възвишениятъ и предствителъ? Россія е осамотена от морята както ний сме осамотени от странъ на земята.

Както ний, тя наследява единъ собственъ политикъ. Както ний, тя е едно племе не толкова завоевателно колкото е наклонно да се простира и да влине съ силата си. Земното пространство на Россія е една третина по голѣмо от колкото бѣше то преди два вѣка, но отъ началото на този вѣкъ то не е умножило повече отъ три на сто. Онова, което спечели тя, малцина има да ѝ го завиждатъ, при всичко че не е въ човѣческото естество да гледатъ хората съ равнодушіе и най малкото движение на тѣзи грамадни маси, на този извънчано голѣмъ колосъ, който висн надъ главата на двата континента — Европъ и Азія. Единъ отъ най голѣмѣтъ трюмфи на матеріалниятъ напредъкъ въ днешните времена е това че Англія и Россія, отдалечени и двѣтъ толкова много една отъ другѣтъ, се намѣрватъ, при всичко това, днесъ въ облизание и въ стѣклопение една до другѣ. Но Россія печели ежегодно новы землища въ полето на цивилизацията, и постоянно се освобождава отъ стари предания и предрасуди. Както на Англія, така и на Россія много пъти се забѣлжи отъ мнозина чи тя се лишава отъ първобытны власти учрѣждения, и п тѣ такожде имѣ мѣдростъ и благоразуміе да приеме както и да е едно сродно мѣсто въ училището на свѣтътъ. Наистина тя подражава и знае даже добръ да усъвършенствува онова, което зима отъ други мѣста, но всекога тя има въсьтъ да избере онова, което ѝ се види по-добро и по-сродно. Тя умѣе да слѣдова добрите примѣри, умѣе да се ползува отъ уроците и отъ прѣдвѣщаніята на исторіята, както и отъ страданіята на другитѣ. Преди повече отъ четиредесетъ години, ний Англичане-тѣ освободихъ нашитѣ роби, и каквото и да се каза тогава и отпослѣ за тѣзи нашъ добръ или лошахъ постѣпки, явно е днесъ чи ний, както и да е, неможѣмъ да направимъ друго освѣтъ да ги освободимъ. Съединенитѣ Щази не рачна да приематъ предвѣщаніето което имъ се даваше съ время, за това се принудиха да се доловатъ до саближъ и до копѣто на междусоборнитѣ бой за да рѣшатъ мѣнотѣжъ, който представяше робството. Въпросътъ по робството въ Россія не бѣше по-малко силно отъ колкото у насъ и въ Съединенитѣ Щази, нъ въ Россія съ него се заловиха доблестно и рѣшиха го съвършено, при всичко че за бѣдѣщето поколѣние остава едно наследіе отъ нѣкои разноси и общественни затрудненія. Не е възможно, нанестикъ, да измѣни човѣкъ изведнажъ всичкото естество на класовѣ-тѣ, или да преобразува еществуващитѣ задѣлженія съ такавъ начинъ цѣло за дълго время да се не чувствуватъ тѣ подъ новѣтъ имъ форми.

Истината е чи Россія, както и ний, се намѣрва още въ голѣми прозвѣнїя и не отбѣга онова, което сѣди за необходимо. При всичко това остава всекога ужасното имя на самодержавіе. Волята на царьтъ не ли е законътъ, и има ли въ Россія законъ който да не е новата воля? Не ли това бѣше така и въ времето на Петра великаго, на Екатерина, на Павла, на Александра първаго и на Николая? Какво, прочее, сравнение може да има между представителнитѣ и конституционны установленія, и абсолютнитѣ монархїи, между днешнитѣ гостеприемачъ и посѣтителъ въ Англія? Отговорътъ на този въпросъ е, първо, чи Руската династія вообще притежава безъ всяко съмнѣние твърдѣ добръ, твърдѣ серіозни, и твърдѣ дѣйствителни качества. Россія, отъ другѣ странѣ, има повече конституционни правленіе отъ колкото ѝ се припознава въ Англія. Ако центръ (средицето) е монархическїи — защото дѣйствително всичко се

върши въ името на Императорътъ — то пакъ, отъ другѣ странѣ, въ Россія има и толкова, даже и повече общинска власть, общинско самоуправление както казвамъ ний, отъ колкото у насъ. Съмнително е дали нашитѣ спорїи, нашитѣ събраїи, нашитѣ градеки общества, нашитѣ областни окръжїи се наслаждаватъ съ толкова власть и свободѣ, съ колкото се снабдени нѣкои си отъ мѣстнитѣ управления на Русскѣтъ Державѣ. Четиретѣ свѣты, между които се намѣрва и свѣтитѣ Синодъ за релігиознитѣ работи, се натоварени съ длѣжности които трѣба да има предъ видъ всякій безпристрастенъ човѣкъ, който иска праведно да оцѣни вътрешнитѣ политикѣ на Россія. Ний мислимъ чи животътъ на единъ човѣкъ, имотътъ му, свѣтъта му се почти толкова обезпечени въ Россія колкото и у насъ, и чи всяка година умалва разликѣтъ.

Тѣ сѣщо благоприятно за Россія и за царьтъ ѝ пишатъ и много други Англіиски вѣстници. Сѣщитѣ *Морнингъ Постъ*, органътъ на покойнитѣ вече Лордъ-Палмерстоновѣ политикѣ, като изтънява въ този случай тонъ и слогъ, казва чи «Англичанетѣ, които обичатъ свободѣтъ (обыкновенно обаче само за себе си. Р.), съ въсищение и съ удивление ще поздравятъ единъ отъ най великитѣ освободители на нашѣтъ епохѣ както и на древнитѣ времена въ лицето на Императора Александра.»

Проглашеніе на голандскійтъ царь по поводъ на двадесетъ и петѣтъ годишъ отъ царуваніе тоу.

«Любезнии граждани въ Голандїи и въ отвадь-морекитѣ голандски завоеванїи! Днесъ се изпълнява токмо 25 години отъ като съмъ приелъ длѣжностѣтъ да царувамъ надъ голандскїи народъ. Азъ се обѣщахъ тогава да покровителствувамъ правдинѣтъ и свободѣтъ на всичкитѣ ми поданици и да съдѣйствувамъ за благоденствіето имъ чрезъ всичкитѣ средства които законитѣ турятъ на мое разположеніе. Държахъ си царскѣ-тѣ думѣ, подкрѣпенъ въ старанїята си и отъ народното представителство. Вий, драги ми съграждане, възнаградихте грижѣтъ ми съ любовѣтъ ви за редѣтъ, съ покорностѣтъ ви на законѣтъ, съ неуморното ви прилежаніе, а найпаче чрезъ постояннитѣ ви любовѣ къмъ мене и къмъ семейството ми. Божїи промысли изобилино благослови нашето общо дѣло. Нѣма въ исторїята на отечеството ни епоха по-богата по развитіето, по напредѣтъ-тъ въ истинитѣ свободѣ, въ благосъстояніето и въ благоденствіето, отъ епохѣтъ на послѣднитѣ 25 години. Въ торжественнитѣ днешенъ день азъ се виждамъ на чело на единъ народъ вѣренъ и щастливъ, а твърдитѣ съюзъ, изтъканъ отъ нашѣтъ исторїи, който изново днесъ съединява, и еще по-тѣсно, семейството ми и народътъ ми, въджа навсякъда уваженіето. Всеко това пълни съ признателностъ сърдцето ми, и радостѣта, които се изявява на всякъдъ въ мѣстото, показва чи всички се въдушевяватъ отъ еднакво чувство. Така тѣсно свързани нека слѣдовами да вървимъ въ този тѣ добръ начертанъ път. Нека съединимъ силитѣ си за да работимъ за благоденствіето на отечеството което ни е толкова драго, като да може то да държи почтено мѣсто си помежду образованитѣ народи.

Амстердамъ, 1/12 Май, 1874. Вилхелмъ.

ВЪТРЕШНИ РАБОТЫ.

Политиката на Рашидъ паша спрямо Дунавскитѣ княжества.

Като прилежда изобио политикѣтъ, който държѣ въ всичкитѣ по важни политически въпроси Негово Превѣходительство Рашидъ паша, прѣждевѣщитѣ министръ на иностраннытъ дѣла, мѣстнитѣ вѣстникѣ *Левантъ Хералдъ* казва и за дунавскитѣ княжества слѣдующето: «Политическото сближеніе на Россія и на Австрія не бѣше лишено отъ нѣкои си заплашванїя за Турція, и това толкова повече колкото подвластнитѣ княжества на Румѣнїи и на Сърбіи не стоѣха мирни и дѣйствїята имъ произвождаха жалостни впечатлїи на Высокѣтъ Портѣ. На дѣло, това поведеніе (придружено и отъ нѣкои събитїя станѣли въ Боснїа) причини единъ преходѣнъ хладнитѣ въ сношенїята на турскѣтъ державѣ съ Виенскїи кабинетъ. На Рашидъ паша надлежеше да вдигне изпомежду великѣ мѣнотѣжъ, и най-доброто доказателство за сполукѣтъ му е назначеніето на графъ фонъ Зиши за австроунгарскїи посланикъ въ Цариградъ. Румѣнїа лесно утадилохъ распадѣніята си, а отъ нѣколко время насамъ не се чуе вече нито за монетѣ изключително Румѣнскѣ, нито за румѣнскїи орденѣ, нито за нѣкои други блънуванїя, които распалваха преди нѣколко мѣсѣци фантазїитѣ на отвадь Дунавѣтъ народонаселенїя. Но Сърбіа представи трудности другояче

голыми. Сърбитѣ сѣ единъ народъ, който толкова лесно се раздражава колкото е и упоритъ, отъ другѣ странѣ. Тѣ се бѣха енергически заловили съ двата въпроса които плаха съ Портѣтъ, защото се касаеше до народното имъ честолюбїе: По-важнитѣ отъ тѣ два въпроса, подѣточкѣ зрѣніа на вещественитѣ ползѣ, бѣше отнесѣнитѣ до свързанїето на желѣзнитѣ пѣтица; но по-важнитѣ пакъ, подъ взоръ на народнитѣ горделивѣ суетѣ, бѣше въпросътъ за малкїи Зворникѣ, който Сърбитѣ искаха отъ Высокѣтъ Портѣ. Тѣ два въпроса бѣха се раздразнили въ Цариградъ по причинѣ на злѣ свѣтованото поведеніе на князѣтъ, който ходи първомъ да си поклони на рускїи императоръ, намѣсто да доде да представи поклоненїята си на върховнитѣ си началникѣ; който послѣ поетѣ, като независимъ владѣтель, нѣколко царски дворове по Европѣ безъ да покаже, въ дворѣтъ на Долма-Багче, онакѣ учтивоствѣ който му малагаше политическото му положеніе; който, най-послѣ, заплаши да престане платѣтъ на данокѣтъ, ако Султанѣтъ не се съобрази съ желанїята на Сърбитѣ касатѣло до Зворникѣ. Положенїето бѣше отъ най напрегнатитѣ, и трудно бѣше да се намѣри едно рѣшеніе върхъ основитѣ на примиренїето. При всичко това, Рашидъ паша сполучи съ тактикѣтъ си да докара това рѣшеніе. Съ условїе чи князѣтъ ще направи на Султанѣтъ почтительното посѣщеніе, Рашидъ паша тури въ добръ пѣтъ въпросътъ за свързанїето на желѣзнитѣ пѣтица, и той е вече окончателно рѣшенъ. Колкото за въпросътъ за малкїи Зворникѣ, той трѣбаше да се отложи додѣтъ князѣтъ спечели чрезъ вѣжлиностѣтъ си довѣріето на Султанѣтъ. Не смѣ въ състояние да кажемъ ако князѣтъ се съобрази съвършено съ тѣзи программѣ. Слухъ се раздава чи Негово Высочество принесе ужо доста ненадѣвно той-зи въпросъ предъ Султанѣтъ при послѣдното му свидѣніе съ него, и чи, съ този начинъ, князѣтъ повредилъ ужо, казватъ, добритѣ послѣдствїя на пѣтуванїето си. Ако е постѣпилъ така, то е едно жалостно отворѣніе за блпсателното гостеприемство съ което го удостои Султанѣтъ, и което трѣбаше да се земе за едно достатѣчно доказателство на добротѣ волѣ на Негово Величество спрямо князѣтъ и Сърбіи. Както и да е, Рашидъ паша бѣше и за този въпросъ тѣ добръ приготвилъ работѣтъ цѣло зависяше само отъ умѣренностѣтъ на Сърбіи да съхрани сърдечнитѣ сношенїя съ Портѣтъ.»

На Нег. Превѣходительство Рашидъ паша се опредѣлиха 7,500 гр. мѣсечна плата. Казватъ чи той щѣлъ да се наименоува главенъ управителъ на Сирїи.

Бывшїи Садразамъ Мехметъ Ружди-Ширвани-Заде се назначи главенъ управителъ на Алеппъ.

Една дописка на *Византию* отъ Румѣнїа казва чи ужо правителството не видѣло съ добро око бляскавитѣ приемъ който Румѣнїи направили на князъ Милана. Въ сѣщитѣ допискѣ прочитамъ чи между много лица и съсловїи князѣтъ приелъ ужо въ Букурещъ и българскїи комитетѣ. (!)

Костаки Паша Адосиди пристигна тѣзи седмицѣ въ Цариградъ и влѣзе въ службѣтъ си на *мустешарство* въ министерството на иностраннытъ дѣла. Самнитѣтъ поискаха отъ великїи Везиръ съ прошеніе да остави Костаки Паша Адосиди съврѣменно и князъ на островъ Самосъ, не се знае еще обаче отговорѣтъ на садразамѣтъ, и нѣма надежда чи молбата на Самнитѣтъ ще се приеме.

Празникѣтъ на великитѣ просвѣтителни на Славянскитѣ племена въ евангелскитѣ истини се отпразднува и тѣжъ годишъ торжественно въ Цариградъ. Слѣдъ торжественното богослуженіе, Негово Блаженство Екзархѣтъ, придруженъ и отъ другитѣ Старци които се намѣрватъ въ Цариградъ, качи се горѣ въ народнитѣ метохѣ и извърши обрядѣтъ на водоосвященїето. Слѣдъ това сѣ изречекохъ двѣ слова, за които много се говори тѣ дни въ Цариградъ.

Една частъ отъ нашитѣ сънародникѣ ходиха послѣ да обѣдватъ по хубавитѣ и разфлєненѣ бръгове на Златнитѣ Рогѣ.

Отъ своѣтъ странѣ и Българскитѣ ученици отъ *Робертъ Коллежъ* минжли весело и съ дружельнѣ радости отъзи день по пролѣтнитѣ азеленини при *сладкитѣ* называемы *Азіатски воды* въ Босфорѣтъ.

Единъ Гръцкїи вѣстникъ бѣше извѣститѣ въ Пондѣлникъ чи помежду Българетѣ и Турцитѣ въ Охридъ се появило едно недоразумѣніе и чи по тѣзи причинѣ ходилъ тамъ нарочно и Манастирскїи Мютессарїѣ. Онова, което знаемъ ний, е, чи помежду свято-Охридскаго Г-на Натанаила и мѣстнитѣ Каймакамѣ сѣ размишлѣли живоотно нѣкои си думѣ по работѣтъ, видѣся, на митрополитскѣтъ църкѣ, който е още въ рѣцѣтъ на патриаршескитѣ привърженници.

Въ единъ телеграфъ до Негово Блаженство Екзархѣтъ, свято-Охридскїи се оплаква, ни казватъ, отъ поведенїето на каймакамѣтъ спрямо него.

Въ Велесъ станало, пишатъ, едно доста голѣмо смущеніе помежду тамошнитѣ Българи и греко-власи, патриаршески привърженници, по причинѣ чи послѣднитѣ поискали да зематъ съ помощъ на властѣтъ едиктѣ отъ двѣтъ градеки църкви, които сѣ въ рѣцѣтъ на Българетѣ. Казватъ чи отъ Солунъ се испроводила въ Велесъ една свѣта войска по този случай.

Негово Преосвященство свято-Кюстендилскїи Г-нъ Иларїонъ се извинява въ едно писмо до Негово Блаженство Екзархѣтъ чи старостѣта и здравїето му не му позволяватъ да доде въ Цариградъ за членъ на Свѣтитѣ Синодѣ.

Нѣкои си Гръцки вѣстници извѣстиха чи Българскїи Екзархъ, при посѣщенїето което направи на новитѣ Министръ на иностраннытъ дѣла, като се намѣрилъ въ кѣжѣтъ му по единъ часъ въ който се намѣрилъ тамъ и вселенскїи Патриархъ, поискалъ ужо да се приеме отъ Министрътъ преди него. Нашитѣ свѣдѣнїя по тѣзи частъ не потвърждаватъ свѣдѣнїята на казанитѣтъ грѣцки вѣстници.

Минжлѣтъ недѣлѣ се освятило тържественно богословското училище въ Лѣсковецъ за което бѣхмы поменѣли нѣщо въ единъ отъ мнѣжлитѣ си броеве. Освященїето извършилъ Негово Боголюбїе новорукположенитѣ епископъ Г-нъ Климентъ, който, придруженъ отъ архидїаконѣтъ на Негово Преосвященство свято-Тѣновекаго Г-на Иларїона, ходилъ нарочно отъ Русе тамъ за това освященїе, на което присѣствували множество народѣ. Мнозина были нарочно призваны съ телеграфъ отъ разни мѣста на епархїитѣ. Ний молително кажемъ добры и бляскавы успѣхи на това единственое сега за сега у насъ учебно богословско заведенїе.

Знайтѣ читателитѣ ни чи Негово Превѣходительство Генералъ Игнатїевъ бѣше ходилъ преди двѣ седмици да посѣти Негово Блаженство Екзархѣтъ. Гръцкїи вѣстникѣ *Типосъ* обнародва сега по това посѣщенїе единъ членецъ въ който между другого казва и това: «Ако Генералъ Игнатїевъ бы посѣтилъ схизматическїи Екзархъ, както бы посѣтилъ началникѣтъ и на всяко друго общество не православно, ний не щѣхмы да имамъ що да кажемъ: но понеже нито Правителството на Русскїи Царь, нито Русскїи Синодъ сѣ обадилъ до днесъ да кажатъ: Българскїи Екзархъ схизматикъ ли е дѣйствително или не, то слѣдова чи посѣщенїето, което му направи Негово Превѣходительство, справедливо трѣба да се счита като косвенно припознаванїе на неправилното българско учрѣжденїе. . . . Това посѣщенїе, станало, не, разумѣва се, противъ наставленїята на Руското правителство, показва чи руската политика, а съ неѣжъ засѣдно и рускїи Синодъ припознаватъ съврѣшенното дѣло на схизматическѣтъ Екзархїи. Това принуждава върховнитѣ началникѣ на Православнитѣ Църкви да се отпрати както до рускїи Синодъ така и Правителството (!) на Царьтъ, и да извѣсти това посѣщенїе, като понека въ ещѣто время настояно и тълкуванїа върху него, както и отговоръ за *Оростъ* на схизмѣтъ.»

Гръцкитѣ вѣстници извѣстихъ чи Г-нъ Христакїи ефенди Зографосъ удоволѣ тѣжъ годишъ помощѣтъ, който прѣзи на Съркїи Гръцкїи Силлогосъ, и който възвизшилъ отъ 40 лири на 80 за всякъ годишъ. Г-нъ Зарифи всекачиль своѣтъ си на 25 л. а Г-нъ Властосъ на 15 л.

Тѣ дни грѣцкитѣ вѣстници обнародваха годишнитѣ отчетъ на *Елминисовъ Силлогосъ*. До стопохвални сѣ дѣйствително старанїята които полагатъ *ученицѣтъ* и *истино-образованитѣ* членове на този Силлогосъ за преуспѣванїето му въ всяко отношенїе. Но еще по-голыми и по-праведни хвалбы заслужаватъ богатитѣ въ Цариградъ Гръци, като Христакїи ефенди, Г. Зарифи, Карапаносъ и други, които тѣ щѣдро улесняватъ старанїята на дѣйствующитѣ ученичѣ членове отъ казанитѣтъ *Силлогосъ* за разпространенїето на просвѣщенїето въ разни мѣста на Державѣтъ. Тѣжъ годишнитѣ подароци само се въскачватъ до 4,480 лири турски. Забѣлжѣте чи грѣцитѣ нѣматъ само единъ или два Силлогоса, и чи реченитѣ богаты не спомогатъ тѣ щѣдро само на единъ. Имамъ и ний Братства и Дружби! Прочетохмы и ний минжлѣтъ недѣлѣ годишнитѣ отчетъ на *Македонскѣтъ Дружби*, и достопохвални сѣ, въ всякій случай, любороднитѣ старанїа на членовѣтъ ѝ! но каква разлика! Даже и съ приходѣтъ отъ тескеретата, които Екзархїята отстъпила, слушамъ, на Македонскѣтъ Дружби ще ли може тѣя послѣдната да посрѣще голѣмитѣ си нужды?

Минжлитѣтъ пондѣлникъ Генералъ Игнатїевъ посѣти Вселенскїи Патриархъ.

— Помоща за гладуящите въ Азия пристигат отъ всякъдъ.

— Въ броятъ си отъ срѣда Турни обнародва единъ допискъ отъ Янина, въ който между другото прочитамъ и слѣдующето: «Кара-Гюмрюкъта се унищожилъ за пренасиане по сухо; но за обезщетение на тѣзи жертви приложили са на вѣнчките произведениа на земикѣ единъ налогъ называемъ *чейрекъ*, десетокътъ, сирѣчь, стана 12 1/2 гр.; казва си нанестинъ чи това е привременно, но като привременността не е определена, вий разбираете по мисли за това народътъ: кой губи отъ тѣзи мѣрки? Правителството; защото земледѣлцѣтъ селянинъ остава и орало и земля, и отхожда въ Елладжъ гдѣто плаща само 7 %».

— Една друга дописка отъ Нишъ до сѣдѣтъ вѣстникъ, като расправя за болѣститѣ които владѣли сега въ Пиротъ, а найпаче помежду християнското народонаселение, отдава тѣзи болѣсти на злоупотребленія, които правили християнскѣ сѣстията по празникитѣ, слѣдъ 50-дневны тежки пости!

— Минилжѣ сѣботѣ единъ Хърватъ уби на Галата управителъ на агенціята на австрійскійтъ Лойдъ, Г-на Николча. Причината на това убийство была, казватъ, чи Г-пъ Николчъ не рачилъ да даде въ служеието на тѣзи агенціи едно мѣсто което искалъ Хърватътъ. Погребението на покойникѣтъ стана съ великолѣпно тържество, на което присѣтствуваха едно голѣмо множество народъ, между който и посланици, и консулы, и високи царски чиновници.

— Друго жалостно приключеніе ся случи минилжѣтъ понѣльникъ съ едно отъ дѣцата на Г-на Шмита, надзирателъ на желѣзницѣтъ пѣтица. Единъ отъ най добритѣ кѣщичи пріатели игралъ съ дѣтето съ единъ пшцовъ, който ималъ той отъ много время за празенъ. За ажъ честь пшцовѣтъ изгрѣмва внезапно върху малкото седмъ годишно дѣте, и то пада мъртво. Излишно е да ся описва скърбѣта на родителитѣ му, отъ които баща му ся очеквалъ оняи дѣнь отъ Варна.

РУССЕ, 11 Май, 1864.

Руссенското българско жителство, което са е сѣкога отличавае съ патриотизма си и съ възвишенитѣ си чувства въ сѣкое отношение, са показа и тоя пѣтъ достойно за репутацията която си е направило въ общото дѣло за възрожденіе на народността ни. Паметта на двамата велики свѣтци, общи благодѣтели на Славенскій миръ отъ който ний сме важна часть, быде отпразднувана тука еъ сичката тържественность и съ сичкото величїе, които са падатъ на тая память сама торжественна и велика. Водоосвѣщеніето са извърши въ двора на дѣвическото училище отъ Митрополита Г-нъ Григорій, въ присѣтствіето на многобройно множество народъ, въ което множество женскій полъ преобладаваше. Впрочемъ набожността на Руссенскитѣ и прѣданността имъ на народнитѣ интереси е пословична. Словата си слѣдвоаха едно на друго. Най напѣдъ говори г-нъ Григорій на който знае съ просвѣтеността и ораторскитѣ дарованія. Съ думи твърдѣ приспособени на обстоятелството, Негово Высокопрѣосвещенство грабна, така да речѣ, сѣрдцата и умовѣтъ за да ги настрои въ она спасителенъ пѣтъ на напѣдѣтъ и на усовершенствованіе общественно и народно, който ни сѣ начертале приснопаметнитѣ Солунски Братія, и за прѣуспѣване въ който сѣщитѣ ни сѣ далѣ орудіето, писмото. Послѣ чухме господнитѣ учителѣ Даневъ който твърдѣ сполучно тури прѣдъ очитѣ на слушателитѣ една картина пѣлна съ интересъ, прѣдставилъ живота и дѣлїята на равноапостолитѣ въ пораженїи избрани. Младий витїя, съ гласъ симпатиченъ, пригласи своитѣ съотечественници да врьвятъ неотклонно по пѣтекитѣ на Свѣтитѣ въ областта на духовнїи животъ и да дождѣтъ чистотата на христїанското ученіе което ни сѣ прѣдали, това което ще бѣде най хубавий данѣкъ на признателность, който сме дължни на Кирилъ и Методїй за благодѣлїята имъ.

По г-нъ Даневъ, разумната учителка госпожица Стоянка Маринова ичете, въ име на женското дружество Ступанка въ Руссе, едно словце което ми сториха честь да ми снабдѣтъ написано. Азъ ви го прѣдавамъ тука за да го помѣстите въ етълбоветѣ на вашитѣ почтенѣ листѣ, ако мислите че тѣ словце чини да са прѣдложки на любопитетството на просвѣтитѣ ви читатели и читателки. Сгрѣшилъ быхъ на истината да не кажѣ че госпожица Стоянка, макаръ четенето ѣ да не е високо и громко, съсъ вкусното си произношеніе и съчувствованїето на това що казваше, произведе възъ събранието трѣсеното впечатленіе. Друго едно слово, такожде интересно, быде изречено отъ една ученица, дѣщеря на добрий нашъ еднородецъ г. Блѣсковъ, редакторъ-издатель на списанїето Училище. Младичката говорителка плѣни множеството което

зѣмше възъ нежъ съ едно особно любопитство. Тя спечели палмата не толкова съ разбирането на думитѣ си които минуваха съ брѣзината на мѣлїята, колкото съ движенїята си, най-вече съ малкитѣ си уста въ които блѣскаха два реда маргаритѣ блѣтъ като коичето, и на които пчелата бы са излѣгала да са запре за да събпра медъ. По случай на послѣдното слово нѣкои лица подигнаха прѣспирня която наемалко оста на да смути торжеството. Тия лица искаха цѣто това дѣтипекѣ словце да са каже по-напѣдъ отъ онова на женското дружество, нѣщо което ипакъ сѣ нѣмаше мѣсто. Поведенїето на г-да пчелачѣтъ не бѣше отъ най достопохвалнитѣ, и желателно е цѣто они да са въздрѣжатъ другъ пѣтъ отъ подобни постѣпанїа, ако имъ е мило уваженїето съ което ги обикалитѣ хората.

Ето словото на Ступанка:

Ваше Высокопрѣосвещенство,
Почитаемо събраніе!

Господжитѣ отъ Дружеството Ступанка благодарихъ да изберахъ моята смиренна личность за да попрѣкажа нѣщо отъ страната имъ, сега когато сме събрани тука въ една сѣща мисль съ на благочестїе, въ единъ сѣщитѣ вѣстортъ на патриотизмъ, въ едно сѣщо чувство на признателность къмъ великитѣ братія Кирилъ и Методїй, тая свѣщенна двоица на която памята е толкова мила на всички насъ, и която трѣбва да вдѣхнува даже и на най нечувствителнитѣ помежду насъ, любовь, самоотверженіе, пожертвуванїа за отечеството, за челоуѣчеството.

Азъ оцѣнявамъ сичката важность на прѣдмета за който съмъ ся натоварила да говорѣмъ, и азъ чувствувамъ недостаточността на силитѣ ми за да говорѣмъ както ся изисква; нѣ вий, като не забравяте че не ни е было дадено, въ условїята въ които сме, да ся туримъ въ състояние да блѣщимъ съ наукитѣ и съ красноречїето, вий же употребите и тоя пѣтъ снисхожденїе къмъ насъ. Отъ друга страна, доброто нѣщо е само по себе си доста обычно, та нѣма нужда отъ голѣмо искусство на языка за да направи да ся прїеме отъ умовѣтъ и отъ сѣрдцата. Въ правитѣ умове и въ правитѣ сѣрдца живѣе началото на доброто, живѣе Богъ, така цѣто едно само до сѣгнуване стига имъ за да ся отзовѣтъ съ съчувствїе, сѣщо както е довольно да добѣнешъ малко струната на музикалнїи инструментъ за да издаде звукъ прїятенъ на ухото.

Едно учреждение, на което полезността и необходимостта признаваме сички, е женското дружество въ името на което имамъ честь да приказвамъ сега. Ваше Высокопрѣосвещенство знае, и вий, почитаеми господи и г-жи, знаете, какви старанїя полага Ступанка, отъ когато съществувала, съ цѣлъ да помогне въ умствението и нравственно развитїе на слабїи нашъ полъ, развитїе отъ което онъ ся толкова нуждае. Истина е че тия старанїя, поради ограничеността на моралнитѣ и матеріални срѣдства на дружеството, не можихъ да иматъ сичкитѣ честити сѣтїи които щяхъ да иматъ при по благопрїятни условїа; но сѣ пакъ тѣ не останаха съвсемъ бесплодни. Това зданїе подъ стрѣхата на което стоимъ на тоя часъ и което е толкова удобно за ученїето на младитѣ момичета, съгради ся отъ почитаема община съ подканенїето и съ съдѣйствието на Ступанка. Книги, Писалки, мастило и сички вещи необходими за упражненїе въ рѣждѣленїето, Ступанка ги раздава даромъ на она отъ ученичкитѣ които сѣ лишени отъ тѣхъ поради несостоятелностьта на родителитѣ или на роднинитѣ си, ако сѣ спрѣчета. Една комисїа съставена отъ три г-жи, змани една по друга измежду сичкитѣ членове на Дружеството, надзирала училището, събѣтъва и учащитѣ ся и учащитѣ, насърѣчала ги, обнадежда ги съ търпението и съ нѣжностью на една чадолюбива майка. Сички тия нѣща сѣ толкова заслуги зарадъ които честитѣ хора трѣбва да сѣ признателни на Дружеството.

Отъ малкото що казахъ тука по-горѣ, сѣкой разбира колко е высоко значенїето на Ступанка: тя има за цѣлъ да улесни труда на черковното ни началство, на благоразумнитѣ ни съграждане, по образованїето на женитѣ, отъ което образованїе толкова много зависи образованїето на мѣжсетѣ, и слѣдователно, добротѣстїи на мѣлїи нашъ народъ. Нѣ, кога е така, защо не прїтечемъ на помощь на Ступанка, кой съ цѣто сме кадѣрни? Зная че сѣкое великодушнѣ сѣрдце тупка отъ прїятелство за това Дружество; нѣ сѣкой не еднакво е ревностно за приведе прїятелството си въ дѣло. Нѣ, питамъ, на какво служимъ и най незрядното, и най горящото чувство, когато то, подобно на свѣщта подъ шиника, не огрѣва другитѣ, не освѣтлява ги, когато то не е по друго нѣщо отъ она хубавъ по скоропреходенъ цвѣтъ, който капнува безъ да върже плодъ? Цвѣтътъ има поне това прїимущество че умиря жаленъ отъ нѣкои очи които е очаровалъ, жаленъ отъ пчелата на която е далъ отъ сладостта си; а едно сухо желанїе за добрата работа не само е бесполезно но още е и вредително въ

това отношенїе че, като насърѣчава прѣдпрїятїа и надѣждитѣ безъ да направи нѣщо повече за успѣха на тия прѣдпрїятїа, за удовлетворенїето на тия надѣжди, едно таково желанїе става пзворъ на отчаянїа и на злочестїа. Малко ли сѣ примѣритѣ да ни научатъ да познаемъ мѣстотѣ дѣто ся коренатъ нашитѣ общественни бѣдствїа които ни спазватъ? Ний виждаме че мнозина млади момци съ снаги като скелети, еднакво не способни да вкусятъ прїятноститѣ на домашнїи животъ и да ся заловятъ за нѣкоя честна работа, взмнатъ, отъ зори до полунощъ, механичѣтъ и каменѣтата, дождѣто клѣтитѣ ний майки съ отчаянїе сѣ бѣжатъ главитѣ за неспилността на синовѣтъ си, безъ да помислятъ че и тѣ сами сѣ до единъ степенъ виновати за тая неспилность.

Ний блѣгаркитѣ не въздигаме да отидемъ чѣкъ до тамъ цѣто да прѣземемъ на мѣжсетѣ дѣгениитѣ имъ, занятїята имъ, положенїята имъ, както цѣо правятъ или некатъ да направятъ сестритѣ ни въ цивилизованитѣ общества на Европа и на Америка; нѣ ний имаме, подобно тѣмъ, велико посланїе да вършимъ, което посланїе състои въ длѣжностью отъ насъ да правимъ радостта и благополучїето на домашното огнище, ний имаме да приготвимъ, чрезъ възпитанїето, колкото зависи отъ насъ, блѣгарекитѣ чеда така цѣто да си създадѣтъ едно по-хубаво състояние, да създадѣтъ благоденствїето на своя народъ. Тая длѣжность за да ѣмъ исплнимъ, ний имаме и по-трѣба и право да добѣнемъ отъ по-силнитѣ отъ насъ, отъ мѣжсетѣ, срѣдствата които ни липсуютъ; и тия срѣдства, за да сѣ постоянно производителни, трѣбва да ни ся даватъ постоянно, тѣй както една вада, колкото малка и да е, ако не прѣбѣкнѣва теченїето си, напоява брѣговетѣ си, подмладява ги, тѣ ся увѣнчаватъ съ една благодѣтелна зеленина която не само украшава струитѣ, нѣ още и запазва свѣжестѣта пмъ срѣщѣ парливостта на слѣнцето.

Ваше Высокопрѣосвещенство, вие Г-да и г-жи, извинете ако злоупотребихъ търпението ви: азъ сторихъ това, увѣрена че ще ся исплнѣтъ отъ тая вина съ убѣждѣніето което имамъ че трѣбва сички, безъ исключенїе, и духовни и мїреки, и мѣже и жени, да земемъ за напредъ едно подѣлительно участїе въ дѣйствиата на Дружеството Ступанка, че трѣбва да ся потрудимъ по единъ по-сѣриозенъ начинъ за прѣрѣждѣніето си. Нека почерпимъ сили за тая цѣлъ въ прѣвѣсходно наидателнїи прїмѣръ оставенъ намъ отъ великитѣ свѣтци които чувствуваме днесъ, и на които благодѣлїята запечатватъ духовното единство на толкова милиона челоуѣци и че животворитѣтъ това единство до скончанїето на нѣковѣтъ. Тѣхнитѣ сѣнки, въ тая минута, присѣтствуватъ между насъ, тѣ ще зематъ отъ устата на Ваше Высокопрѣосвещенство нашитѣ молбы, нашитѣ воздишки и нашитѣ снисходителни намѣренїа, за да ги занесатъ прѣдъ Бога, който безъ друго ще ни испраца и отъ сега нататѣкъ своята всемогуща помощь, както ни ѣмъ прѣти и въ дѣлото на нашето освобожденїе отъ една непрїятелска духовна власть която ни натискаше.

Най на края на обряда присѣтствующитѣ бидоха поканени да зематъ отъ билетитѣ на една малка лотарїа, устроена въ полза на сиромашкитѣ момичета ученици и съдържаща нѣколко вещи, единъ изработени отъ самитѣ момичета, други подарени отъ частни лица. Мнозина отговориха съ усердіе на поканванїето. Господжа Анна Машиниъ, благородната и отличната спруга на Рускїи Генераль-консулъ въ града ни, быде първата да принесе помощьта си и въ тая прѣвѣсходна челоуѣколюбива работа. Праведно е, на това мѣсто, да отдадемъ похвалата която имъ са пада, на почтенитѣ настоятели на Ступанка, които исплниха и въ това обстоятелство длѣжноститѣ си со сичката ревность и добросѣтъстность за които сѣ споебни.

В. Нейчовъ.

ВАРНА, 7 Май, 1864.

Въ недѣля сутринта на 6 Майа гърмежи отъ топове, които ся хвърлаха отъ Варненската крѣпость, напомниха на тукашното население вечерашнїятъ телеграфъ за врьщанїето на Негова свѣтлость Сърбекїи Князь изъ Цариградъ.

Извѣстїето гласеше, че Царскїятъ вапоръ «Иззедїнъ» ще пристигне рано сутринтъ въ Варненското пристанище, за това още презъ ноцѣтъ Царскитѣ тукъ войски бѣха излѣзли на посрѣщанїе заедно съ своитѣ военачалници сички облечени въ златошїи дрехи и укичени съ Царски нишаны.

Отъ друга страна въ единъ отъ стантѣ на карантинната отъ тмни зори бѣхъ са събрали Варненскїи Мутесарїиъ Сайдъ-Паша съ много още Царски чиновници облечени съ униформы и накичени съ ордени сѣкій спередъ заслугитѣ си, между които Ернестъ Ефенди и Главнїи управителъ на телеграфитѣ неграбени отъ стра- на на Вали Паша, сѣщо и Сърбекїятъ агентъ въ

Влахїа и Княжескїи вуйка, които бѣхъ пристигнали изъ Букурещъ за да посрѣщитѣ Княза.

По причина на развѣливаното Черно море намѣсто 7 едѣмъ часѣтъ по 9 сутринѣта яхтата Иззедїнъ ся зададе изъ-задъ мѣстѣтъ Галата на срѣща на которого ся спуснаха нѣколко варки отъ Варненското пристанище. Посрѣщачетѣ останахъ зачудени когато наблїжили срѣщѣ вапорѣтъ и сапикасали че Негова свѣтлость толкѣтъ рано ся расхождалъ по вапорѣтъ съ тюлбенѣтъ въ рѣжж и струвалъ сеиъ шумящитѣ надъ морекѣтъ повърхность запѣпени варки. Той былъ облеченъ *нѣглимѣ* въ поноцѣто си облекло и като ся ружувалъ съ сѣнѣго едѣного отъ посрѣщачетѣ, на които благосклонно прїелъ прїивѣстїята, тутакъ си са спусналъ въ камарата да са облече. До катъ Негова свѣтлость ся обличалъ, командантѣтъ на вапорѣтъ заповѣдалъ да ся приготви софра. На трапезата были поканени отъ посрѣщачитѣ Сайдъ-Паша, Кара-Али Паша, съотечественникѣтъ ни Г. Даскаловъ Русскїи Консулъ въ Варикъ, Ернестъ Ефенди, които сѣдели на софрата по двама отъ дѣвѣтъ страни на Негова свѣтлость. Слѣдъ похапката Князьтъ извадилъ и предадъ на Ернестъ Ефенди една кутїа въ която былъ Царскїи орденъ Меджидїе 3 степенъ. Заедно съ Князьтъ сичкитѣ присѣтствующи сорадвали Господство му за тази Царска кѣмъ него милость.

Слѣдъ закуската варкитѣ са распахваха и Негова свѣтлость ся извезе между гърмежа на топове, свирни на аскерскѣтъ музика на скелето на желѣзницата, гдѣто ся прїе, и посрѣщана отъ голѣмо множество чиновници и граждане членове на мѣстнитѣ сѣдилища, между които стѣрѣчаха представители на разнитѣ народности въ градѣтъ, заедно съ Гърцкїи тукъ Владѣка, който присѣтствуваше въ качеството като членъ на Идаре Меджлиси. Слѣдъ едно спиранїе не повече отъ 10 минути Негова свѣтлость влезе въ Царскїятъ вагонъ, локомотива испирна и припраща да угѣва кѣмъ станціята. Тукъ пакъ войска, пакъ музика го дочака заедно съ Господ. Фелтона доктора на желѣзницата. Князь слѣзе отъ вагона и ся введе въ единъ по краснѣ стая да си поотпочини до гдѣто пристигнатъ да пренасятъ гѣчовѣтъ. Въ това время Негова свѣтлость благопзволїи и удостѣи нѣкои и другѣ отъ посрѣщачитѣ съ своето вниманїе като снисходително ся разговаряше то съ едѣного, то съ другѣго. Князьтъ бѣше много бодъръ и лицето му весело, никакъ не показваше че е былъ презъ ноцѣтъ пѣтїинокъ по черно море, и както казваше на едѣного отъ собѣсѣдникитѣ си, само три часа поспалъ неа ноцѣ. Тая бодрость и веселость правеше посрѣщанїето по блистателно — всички бѣха весели-успихнати. Вообще както посрѣщанїето, тѣй и испращанїето на Негова свѣтлость стана отъ най торжественнитѣ. Часѣтъ по 12 освѣнъ тренъ потегли съ Негова свѣтлость за Русчукъ, сопровождаемъ и отъ тукашнїи мутесарїиѣтъ.

Тукашното население безъ разлика на народность съчувствува на дождѣніето на Сърбекїи князь въ столицата и даже мнозина отъ аскера като ся извѣстили отъ вѣстницитѣ за блестящитѣ прїемъ на которого ся удостѣи князьтъ отъ царскѣ странѣ — ся радуютъ. По видимому съ сѣщитѣ чувства ся воодушевлявае както князьтъ тѣй и свѣтата му при зампапанїето си пѣзъ Варна.

РАЗНЫ.

Новъ видъ Амазоны или Американскитѣ жены и пїанството.

Отъ нѣколко время пасамъ женитѣ въ Сѣвернѣхъ Америкѣ сѣ прѣдпрїели сами отъ себе и безъ никакѣтъ другъ съюзъ единъ войнѣ колкото полезнѣ и челоуѣколюбивѣ толкѣтъ назидателнѣ и поучителнѣ. Предметъ на тѣзи войнѣ е пїанството на мѣжсетѣ, пїанство, което тѣ ся е наели да искоренятъ, ако могатъ, измежду сѣверного американско общество чрезъ силѣтъ на постоянството си и на молитвитѣ, които отправятъ и частно и публично кѣмъ Всевышняго да просвѣти и онїи, които пїанствуватъ, и онїи, които чрезъ занятїето си служатъ за распро- странѣніето на тойзи лошъ навикъ, който често съсипва цѣлы домохадїа, става причина на разны алянїи, и унижава до скотство оногѣзи който му ся е поробилъ. Европейскитѣ вѣстници залп- ствуватъ много и разны подробности отъ американскитѣ вѣстници за женскїитѣ тойзи по- ходѣтъ срѣщу пїанството на мѣжсетѣ. Ний не можемъ да приведемъ тука всячко; ще ся ограничи- чимъ, слѣдователно, да дадемъ въ кратцѣ само по интересни нѣкои си свѣдѣнїа, върху това събѣтїе, което прави голѣмъ шумъ отъ нѣколко время насамъ въ много мѣста на Сѣвернѣхъ Америкѣ.

Походѣтъ, който сѣ прѣдпрїели американскитѣ господа, противъ крѣчмаритѣ и продавачитѣ

особенно на алкоолическитѣ пия, ся е почелъ отъ доста время, во всякій день той зима по голѣмы и по ужасны размѣры. Времято, страшильнѣе тоизн прѣтъ на чловѣческитѣ предпріятія, далечъ отъ да истуди горещѣтъ ревностъ на тіа госпозы, види си, напротивъ чи ги утврждава еще повече въ дѣлото имъ и чи имъ дава новы силы. Западнѣтъ Щаты, поне оіія копто ся намѣрватъ около брѣговѣтъ на рѣкѣтъ Мисисипи, сѣ подъ властью на най странното раздраженіе, и всѣкитѣ почти жители, като оставитѣ на странѣ политическитѣ гризѣ, не ся занимаватъ съ друго освѣтъ съ вѣроятното послѣдствіе на тоизн странскѣ бой. Никого не бѣхае появили подобны нѣща отъ Атлантическитѣ океанъ, гдѣто, при венчко това, религіозното распаленіе въхшищение пороци доста лудости.

Чловѣкъ бы помислилъ чи ся намѣрва съвѣтъ въ ерѣдитѣ въкове когато словото на Петра Ермита, на единъ свѣтъй Бернардъ, подвигаше цѣлы народонаселенія и ги тѣкаше кѣмъ бой противъ Турцитѣ и Сарацинитѣ. По многочисленитѣ градица и градовѣтъ слѣдоватъ примѣрътъ на по-малкитѣ села; на всякадѣ събраніята и тържественнитѣ исходи (процессіи, литаніи) ся продължаватъ безъ да смутятъ публичнѣтъ редъ, но въ голѣмъ повредѣ и съ голѣмъ ущербъ на кръчмаритѣ; въ щатѣтъ Охіо има кръчмы гдѣто не ся намѣрва вече никакво пите и пріятелитѣ на ракиѣтъ и на други алкоолически пия слагатъ оружіе предъ упорството на женитѣ си или на дочеритѣ си, и обещаватъ да ся откажатъ вече отъ тоизн ерамотенъ порокъ на пиянството. Но отъ Охіо това движение минува и въ вѣсточнѣтъ страны. Голѣмѣтъ градъ Нью-Йоркъ, гдѣто пиянството прави толкозъ разоренія, не можѣ да остане равнодушнъ на тѣзи борбѣ копто ся започена въ Западъ. На първыи Марта важны събранія станали въ разны протестантски храмове. Почитаемѣтъ священнослужители (министри) сѣ естествено предводителитѣ на това движение. Благоразумнитѣ хора гледатъ на това въоруженіе и на тоизн походъ не безъ нѣкакъвъ страхъ. Цѣлыта ся види достопохвална, но средствата сѣ опасны; фанатизмѣтъ не сѣ безъ да ся мѣси въ това движение; една страсть трѣскава възбужда и движи тіа жены. На много мѣста тѣ ходятъ на кушъ отъ кръчмѣ на кръчмѣ и тамъ като ся сгратъ прѣдъ нежъ, тѣ вънасятъ велегласно жарки молитвы кѣмъ Всевышняго молящия да просвѣти той венчки оіія копто сѣ приготвението и продажбѣтъ на алкоолическитѣ пия ставатъ причина на разореніе на цѣлы фамилиѣ, да свѣти еще оіія копто ся предаватъ на пиянството въ ущербъ на най-драгоцѣнитѣ интересы на фамилиитѣ си, и да спаси обществото отъ тоизн поразителенъ бичъ.

Що ще излѣзе отъ тіа изявленія? Единъ повтарятъ словата на Гамалила, копто ся намѣр-

ватъ въ пятѣтъ главѣ на Дѣянія на Апостолитѣ: «аще будетъ отъ чловѣкъ совѣтъ сей или дѣло сіе, разоритѣ; аще ли же отъ Бога есть не можете разорити то, да не како и боготорци обрящетеся», и чакатъ да видятъ що ще излѣзе отъ това което ся върши. Други пакъ забѣлѣватъ чи торжественнитѣ литаніи не могатъ да ся извършатъ така мирно въ Нью-Йоркъ, предъ кръчмѣтъ, както въ градицата на Западнѣтъ Щаты. Кръчмаритѣ, копто иматъ кръчмы отворены съгласно съ законѣтъ, ще противопоставятъ едно съпротивленіе и ще преслѣдоватъ предъ сѣдилищата венчки оіія копто разстроиватъ търговѣтъ имъ. По распаленитѣ главатарии на движението некатъ да почнатъ бойтъ и канятъ госпозитѣ да ся расподѣлятъ по десетина и да посѣятъ венчкитѣ кръчмы на градѣтъ. Г-нъ Діо Леунисъ развива венчкѣтъ си дѣятельность да образува тоизн съюзъ на женитѣ; той проглашава чи законѣтъ нѣма нищо да расправя съ това толкозъ благородно, великодушно, чловѣколюбиво и христіанско предпріятіе. Впрочемъ, женитѣ прибѣгватъ до единъ законѣтъ защитѣ като нападатъ, чрезъ венчкитѣ средства копто сѣ въ силѣтъ имъ, на мжжѣтъ, копто внасятъ чрезъ пиянството срамѣтъ и бѣдностѣтъ въ домашнитѣ си огнища.

Въ Філадельфіѣ станѣло едно колосално събраніе на 28 февруарій въ музѣумѣтъ на колонелѣтъ Фудъ. Една госпоза, на имя Френшъ, илектрисала венчкитѣ слышатели чрезъ едно горещо и распалено слово; други ораторы говорили слѣдъ нежъ и венчки сѣ ярость и сѣ гнѣвъ ся изразили противъ продажбѣтъ на пиянѣтъ. Онова, копто отъ начало ся виждатъ невъзможно, ся осществи; кръстоноснитѣ походъ ся отвори въ сърдцето на градѣтъ на куакеритѣ (партия религіозна) и многочисленнитѣ кръчмы пріематъ посѣщеніето на госпозитѣ. Правителството не смѣ да ся намѣси, и госпоза Френшъ го предизвика да ѣхъ хване, ако може, въ наравоучителното ѣдло. Отъ другъ странѣ, кръчмаритѣ, колкото раздражены и да сѣ, не могатъ да ся не чудятъ на доблестѣтъ и на постоянството на тіа госпозы.

Въ Вашингтонѣ станѣтъ сѣщитѣ изявленія. Конгресѣтъ ся призовава да ся намѣси и да издаде законы та да въспре това движение, копто е наблизу да ся распространи по венчкитѣ оіія мѣста, а въ сѣщото время тоизн конгресъ ся призовава да запрети и самѣтъ продажбѣ на алкоолическитѣ пия, копто продажба е изворѣтъ на венчкото зло. Женитѣ иматъ привърженици въ конгресѣтъ, но и кръчмаритѣ иматъ такожде въ него свои ревностны покровители. Сенаторитѣ обаче провъзгласяватъ чи не предѣлѣ никакъ за единъ въпросъ конституціаленъ и чи силата имъ е ограничена отъ помѣститѣ законоположенія.

Въ Нью-Ингладъ войната срѣщу пиянството, прекъсната за малко время, започнала пакъ по

живостно и по-немилоостиво отъ колкото никой другъ пакъ.

Най-послѣ и католицѣтъ зематъ участіе въ тѣзи расправѣ. До сега тѣ бѣха благоразумны и предпазливѣ. Но когато ентузіазмѣтъ завладѣ народонаселеніето, тѣ не можѣха да останатъ равнодушны, инакъ тѣ бы възбудили срѣщу себе си свирѣистото на протестантитѣ, толкозъ повече чи ирландскитѣ католицѣ сѣ прочуты за преданностѣтъ си въ пѣніето на ракиѣ. Главното дружество за общотъ въздержаніе въ Нью-Йоркъ имало намѣреніе да испрати представители въ венчкитѣ щаты за да свѣрже помежду имъ другитѣ дружества за въздержаніето, и да ся споразумѣе за дѣйствія си за наирѣдъ. Въ Нью-Хавенѣ, венчкитѣ католически съборы имаха състаноукъ въ Музе-Халлѣ.

Почитаемѣтъ Кармоди проповѣдва чи Америка наскоро ще ся съсее и ще загине ако народѣтъ не ся поправи. Онова копто иска отѣтъ Кармоди не сѣ тържественны исходи въ улицѣтъ, нито благочестивы посѣщенія отъ женски събранія предъ кръчмѣтъ; не, той не ще, той не одобрява нито многочисленитѣ изявленія, нито пѣніитѣ, нито молитвитѣ предъ вратата на тіа кръчмы. Самото средство, казва той, да ся спре злото, да ся вдигне пиянството, е: мжже и жены да ся рѣшатъ веднажѣ за всегда, да ся обещаютъ чи нѣма вече да пиятъ, чи нѣма вече, слѣдователно, да пиянствуватъ. Това предложение ся пріело отъ хиляды души. Дѣйствіето на священницѣтъ ся огранича да предпази венчкитѣ върны да не ходятъ вече за наирѣдъ въ кръчмѣтъ и да ся устрояватъ на дружества за да ся поддържатъ единъ другъ въ рѣшеніята си. Владыцитѣ распалватъ ревностѣтъ на священницѣтъ и насърдчатъ сѣ венчкитѣ си силы съставленіето на тіа дружества за въздержаніето.

Понеже протестантитѣ отѣхнѣтъ предъ молитѣ на женитѣ си, было бы срамно за католицѣтъ да ся покажатъ по малко послушны. Нека тѣ, казва единъ вѣстникъ, не даватъ вече съблзны чрезъ невъздержаніето си, и нека, като ся въздержатъ отъ да зиматъ участіе въ тіа публичны изявленія, да стоятъ върны на законѣтъ на црквиѣтъ. Распаленіето въ Америкѣ по тѣзи частъ ще мине безъ друго, по дружествата копто ся съставятъ за въздержаніето ще останатъ най-трайната и най-полезната цѣръ срѣщу пиянството, копто е бичъ на мѣстото, и копто опустошава много страны, разваля много фамилиѣ, обижда и хвърля на пѣтътъ много невинны дѣца, причинява на обществото разны безпокойствія, и огрожава чловѣкѣтъ, копто е образъ Божій на земѣтъ.

ПОСЛѢДНИ НОВИНЫ.

Парижъ 16/28 Май. Новѣтъ министри некатъ да докажатъ нуждѣтъ за устроѣніето на седми-

лѣтѣтъ властѣ и за ограниченіето на всяко незаконно движение.

— Вѣна 16/28 Май. *Абендъ Постъ* утврѣва чи русскіи царъ казалъ въ Лондонѣ на турскіи тамъ посланикъ чи мирѣтъ между Россіѣ и Високѣтъ Портѣ е оздравенъ.

— Единъ завчерашенъ телеграфъ извѣстива чи въ Бѣлградѣ не останѣли задоволены отъ отлаганіето на въпросѣтъ по Зворникѣ.

ИЗВѢСТІЕ.

Настоятелството на Бѣлг. Благ. Брат. «Провѣщеніе» изъява публично, че всѣкой отъ онѣзи Г-дѣ, копто печелатъ отъ Лотаріята сѣ длѣжъни да ся плащатъ разносѣтъ, копто не послѣдоватъ за испрачаніето на вѣщитѣ имъ; еще ги молимъ да не натоварѣтъ Настоятелството съ труда за да имъ ги испровежда; понеже то е крайно занято съ Братственни дѣла и не ще може рѣдово и врѣменно да имъ ги достави.

Цариградъ 17 Маѣй, 1874.

Писарѣтъ Т. Бърневъ.

ТЪРГОВІЯ.

ГАЛАТА, 7—14 Маѣ.

Положеніето на пиянѣтъ не претърпѣ значителны промѣненія по търговскитѣ дѣла. *Кафетата* сѣ въ застоичность, но добритѣ качества сѣ трѣбятъ. По *захарѣтъ* дѣла незначителны. Очакватѣ тіа дни два параходы отъ Анверѣ натоварены съ захаръ и има надежда за по-добры дѣла. По *жестата* тѣжъ недѣлѣкъ имаше по-малко движение отъ колкото минѣлѣтъ. Понеже беридѣтъ сѣ предѣлѣватъ добры, и, отъ другъ странѣ притѣгнѣ и доста стока, купувачитѣ не купуватъ повече отъ щото имъ трѣба необходимо.

БОРСАТА.

ГАЛАТА, 17 Маѣ 1874.

Общій длѣгъ или Консолиде . гр. 53. 20
Заемъ отъ 1863 фр. 342
" " 1865 " 343
" " 1869 " 281
Облигаціи на румел. жел. пѣтъ. " 117
Новы " " " 92

Вѣна, 7/19 Маѣ.

Лунѣтъ фр. 8. 96
Адѣіо " 105. 60

Оценѣніе на монетѣтъ.

Гр. Пар.
Лир. Тур. съ металиѣтъ 105. 25
" " " петацы 105. 10
" " " бакѣръ 124. 20
Лир. Англ. (А. гр. 100) 111
Лунѣтъ (" " ") 88
Поль 89. 25
Карбовна 16. 35
" книжна (А. гр. 100) 15. 8
Крѣминѣтъ (" " ") 51. 25
Меджидіе злат. срѣщ. ереб 102. 1

Търговскій Булетниѣ. — Цариградската Пияца отъ 14 Маѣя, 1874.

ВНОСНЫ СТОКЫ	Цѣна	Тяжестъ	Л.Т.	ВНОСНЫ СТОКЫ	Цѣна	Тяжестъ	Л.Т.	ВНОСНЫ СТОКЫ	Цѣна	Тяжестъ	Л.Т.
Храны				Метали				Прѣжда			
Жито Корава Азовско и Бесараб.	Гр. 46 до 48	Кило	115	Синило Мадраѣ	Гр. 70 до 80	Оката	100	Лонгклотѣ (астарѣлѣ) леки хубавы	Гр. 7 1/2 до 7 3/4	Либрата	105
" " Язавитѣ	" 46 " 48	"	"	Кѣрѣмѣзъ	" 41 " 43	"	104	" " срѣдны	" 7 1/2 " 7 3/4	"	"
" " Балчикъ и Бургасъ	" 40 " 43	"	120	Чиликъ Трѣстниски	" 205 до 210	Кассата	104	" " тежки	" 7 " 7 1/4	"	"
" " Родосто и Едренско	" 43 " 45	"	"	Желѣзо въ ламѣ	" 88 " "	"	"	" " хубавы	" 7 1/4 " 7 3/4	"	"
" Мѣко Дунавско	" 37 " 40	"	"	" " ярни	" 90 " "	"	"				
" " Бургасъ и Балчикъ	" 35 " 40	"	"	" " Ламарина сортиментъ	" 145 до 150	"	"	Прѣжда			
" " Самсонѣ	" " " "	"	"	" " Мѣхѣлѣ	" 140 " "	"	"	8/14 Валкерѣ	" 74 до 74 1/2	Пакетѣтъ	105
" Ирка Азовъ и Одесса	" 48 " 50	"	115	" " Шведско	" 150 до 155	"	"	Екстра 4/14 Харгрей	" 72 " "	"	"
" " Дунавско	" 43 " 45	"	"	Бакѣръ Англійски	" 15 1/2 " "	Оката	100	" " таклитѣ	" 67 " "	"	"
Кокорузѣ	" 19 " 21	"	100	Куригузъ (Озово)	" 165 " 170	Кантарѣтъ	104	" " по долно	" 59 " "	"	"
" " Дунавски	" " " "	"	"	Калай	" 690 " 700	"	100	" " Клей таклитѣ	" 67 " "	"	"
" " Михалиѣ и Панормѣ	" 23 до 24	"	120	Чиниѣ	" 7 1/2 " "	Оката	104	" " 16/24	" 74 " "	"	"
" " Дунавски	" 19 " 20	"	"	Чиниѣ	" 7 1/2 " "	100-тѣ окѣ	104	" " сѣжно	" 86 " "	"	"
" " Румелійски	" 21 " 22	"	"	Тенекѣ	Фр. 105 до 106	2-тѣ касѣ	100	" " А и А Кронто	" 92 " "	"	"
Овѣзѣ	" " " "	"	"	Карѣнѣ асортиментъ	Гр. 345 " 350	39-тѣ окѣ	100	Ватеръ 4/14	" 55 до 58	"	"
" " Одески	" 15 до 16	"	"	" " Парижскѣ	" 92 " 93	Кассата	100	Ватеръ синѣ 4/10	" 82 " 86	"	"
" " Румелійски	" 14 " 15	"	"	Джамоѣ (стакла)	" 20 " 23	"	"	Мулѣръ 4/6	" 54 " "	"	"
Рѣжѣ	" " " "	"	"								
Браниа				Разны				ИЗНОСНЫ СТОКЫ			
Мѣстны Дура (коровы)	" 280 до 300	2-та чувала	115	Чай Когко	" 20 до 25	Оката	104	Памукъ Тарѣо и Адаѣ	Гр. 8 1/2 до 8 3/4	Оката	100
" " Мокѣ	" 310 " 335	"	"	" " отъ цѣтъ	" 40 " 100	"	"	" " Гюрджински и Перейски	" 6 1/2 " 6 3/4	"	"
Бранѣски 00000	" " " "	1 чувалѣ	100	Колѣа Френска	" 6 " 6 1/2	Кассата	120	" " Балѣжѣхесѣръ и Гейѣ	" 7 1/2 " 7 3/4	"	"
" " 0000	" 152 до 154	"	"	" " Англійска	" 235 " 240	"	100	Вѣлна непраѣа Гюрджійска	" 8 1/2 " 9	"	"
" " 000	" 143 " 145	"	"	Спирѣа Френски	" " " "	"	"	" " касѣлѣ банѣ	" 9 " 9 1/4	"	"
" " 00 1/2	" " " "	"	"	" " Руски	" " " "	"	"	" " Конѣа и Югадѣ	" 6 1/2 " 6 3/4	"	"
" " 00	" " " "	"	"	" " Англійски	" " " "	"	"	" " Енгѣюру и Кансѣръ	" 11 1/2 " 12	"	"
Галицки А и О	" 128 до 130	"	"	" " Ромѣ	" " " "	"	"	" " праѣа	" " " "	"	"
Одески 1 ^а качество	" 134 " 154	"	"	" " Американски	" " " "	"	"	Пашкули сухѣ Едренски и Волѣски	" 60 " 70	"	"
" 2 ^а " "	" 170 " 173	"	"	" " Англійски	" " " "	"	"	" " дунѣни	" 30 " 42	"	"
" 3 ^а " "	" 165 " 167	"	"	" " Трѣстниски	" " " "	"	"	" " Брусѣки и Сирийски	" 56 " 68	"	"
" " "	" 153 " 159	"	"	" " Масло Сибирѣко	" " " "	"	"	" " Коприна Брусѣка	" " " "	"	"
Колоніалци				Червиѣ Руски въ бурѣта	" " " "	"	"	" " Перейѣка	" 30 до 35	"	"
Касѣ 1 ^а качество Рѣно	" 14 1/2 до 16	Оката	100	Дой въ бурѣта	" " " "	"	"	" " Гейѣ	" 200 " 210	"	"
" 2 ^а " "	" 12 1/2 " 13 1/4	"	"	" " лѣксѣбѣта	" " " "	"	"	" " Суѣамъ Румелійски	" 4 " 4 1/2	Оката	120
" 3 ^а " "	" 10 " 11 1/4	"	"	Хавирѣ черѣнъ Гѣлѣа	" 34 до 38	"	"	" " Анаѣонѣ Анаѣолѣки	" 2 " 3	"	"
" " Мокѣ	" " " "	"	"	" " Англійски	" 32 " 36	"	"	" " Гѣлиѣолѣки	" 4 " 4 1/2	"	"
Захарѣ Оландѣки	" 223 " 224	Кантарѣтъ	103	" " Ерлѣя	" " " "	"	"	" " Ленѣно сѣме	" 37 " 38	Кило	100
" " Французѣки	" " " "	"	"	" " черѣнѣ малѣкѣ лѣзѣ	" " " "	"	"	" " Масло Митилинѣко	" 5 1/4 " 6 1/2	Оката	"
" " на глави 5 килограмма	" 248 " "	"	"	" " голѣбѣы	" " " "	"	"	" " Герѣтѣко	" 6 1/2 " 6 3/4	"	"
" " " 3	" 252 " "	"	"	" " тарѣама	" " " "	"	"	" " Сапунѣ Герѣтѣски	" 4 1/2 " 5	"	"
Ципорѣ 1 ^а и 2 ^а качество	" 10 1/2 до 11	Оката	104	Ориѣ Гѣниѣски	Фр. 47 " "	Чувалѣтъ	"	" " Митилинѣки	" 4 1/2 " 5 1/2	"	"
Спѣрмаѣѣтъ 8 1/2 до 9 килограмма	" 72 " 77	Кассата	100	" " Индѣйски	Гр. 188 до 190	"	"	" " по долѣнѣ	" 3 " 3 1/2	"	"
" " 9 1/2 " 10	" 86 " 92	"	"	Макарѣни Италіѣнѣски	" 4 1/2 " 5	Оката	120	Фасулѣ Дунавѣки	" 180 " 200	100-тѣ окѣ	120
" " 11	" 102 " 112	"	"	" " Туѣашѣни	" 4 " "	"	"	Козѣ козиѣ Анаѣйски	Лир. 1	7 1/2-11 парѣ.	"
Газѣѣ Америкѣнѣски	" 66 " 67	Кассата	"	Платѣа	" " " "	"	"	Гуѣдово масло	Гр. 15 до 18	Мусѣлѣтъ	100
Тѣмѣлѣ	" 180 " 250	Кантарѣтъ	"	Махуѣдѣ Т. клѣди	" 7 до 7 1/4	Либрата	105				
Кѣрамѣлѣ	" 16 " 17	Оката	120	" " по хубавѣ	" 7 1/4 " 8 1/8	"	"				
Синило Бенѣгалѣко	" 110 " 140	Оката	100	" " Мѣксѣкаѣскѣ	" 8 " 9	"	"				

(*) Стокѣтъ, на копто цѣнитѣ не сѣ забѣлѣжены тука, не ся намѣрватъ на пияцѣтъ.

Въ Печатѣница-та на Карѣнѣстровѣ и Друѣ.